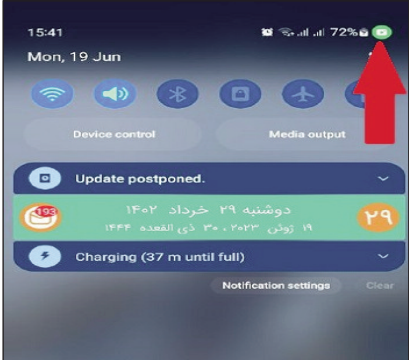

نقطه سبز بالای گوشی برای

چیست؟

وجود نقاط رنگی سبز و نارنجی در نوار وضعیت بالای تلفن همراه در برخی مواقع می‌تواند خطرناک باشد.

گروه ایرنا زندگی - احتمالا برای همه شما پیش آمده که در حال استفاده از تلفن همراهتان بوده‌اید و به ناگهان با یک نقطه سبز رنگ در بالا و سمت راست گوشی برخورد کرده‌اید.

برخی اوقات که تماس برقرار می‌کنید و یا از برنامه‌های ضبط صدا استفاده می‌کنید این نقطه ظاهر می‌شود.

اما اگر در حال استفاده از یک پیام‌رسان هستید و یا از برنامه‌های مسیریابی یا هر چیز دیگری باشید و این نقطه سبز رنگ ظاهر شود، باید کمی نگران شوید.

چرا که این نقطه سبز می‌تواند از وجود برنامه‌های جاسوس‌افزار در گوشی شما خبر دهد.

به طور کلی در بیشتر موارد، این نقطه نشان دهنده این است که برنامه از میکروفون یا دوربین دستگاه شما استفاده می‌کند و این می‌تواند توسط هر برنامه شخص ثالث یا عملکرد ضروری دستگاه شما مانند دستیار صوتی ایجاد شود.

حال اگر در حین استفاده از برنامه‌هایی که نیاز به دوربین و یا میکروفون ندارند، این نقطه روشن شد، باید کمی شک کنید و بهتر است سری به تنظیمات تلفن همراه زده و ببینید کدام برنامه از میکروفون شما استفاده می‌کند. در واقع دسترسی‌هایی که داده‌اید را چک کنید.

در این مواقع احتمال دارد شما به یک برنامه اجازه دسترسی به دوربین یا میکروفون خود را حتی زمانی که از آن استفاده نمی‌کنید را داده‌اید. پس آنها را لغو کرده و دوباره امتحان کنید تا ببینید نقطه سبز ظاهر می‌شود یا نه؟؟

این نقطه باید تنها در صورتی ظاهر شود که نیاز به استفاده از میکروفون برای ضبط صدای شما و دوربین باشد.

نقطه سبز را جدی بگیرید!

بدین ترتیب اگر تنظیمات و دسترسی‌ها را چک کردید ولی باز هم شاهد حضور این نقطه سبز رنگ بودید، یعنی یک برنامه در حال استفاده از میکروفون یا دوربین بدون اجازه شما در پس‌زمینه است. پیشنهاد ما این است که سریع‌ا برنامه را حذف کنید. چرا که می‌تواند به معنای حضور بدافزار یا هک تلفن شما باشد.

نقطه نارنجی در آیفون

در تلفن‌های اپل نیز علاوه بر چراغ سبز یک چراغ نارنجی نیز ظاهر می‌شود که نشان دهنده این است که یک اپلیکیشن در گوشی شما در حال استفاده از میکروفون است. یعنی زمانی که از دستیار صوتی اپل هم استفاده می‌کنید، ممکن است چنین نقطه‌ای در بالای گوشی ظاهر شود. ولی در اینجا هم اگر طبق شرایط بالا در مواقعی که نیازی نیست، این نقطه ظاهر شد، یعنی یک برنامه حریم خصوصی شما را نقض می‌کند. به هوشمندانه عمل کنید و برنامه‌های خاطی را حذف کنید.

به گزارش وب گاه بیتوته، به طور کل سعی کنید از مراجع معتبر برنامه‌های مورد نیازتان را بارگیری و استفاده کنید تا از گزند بدافزارها تا حدامکان دور بمانید.

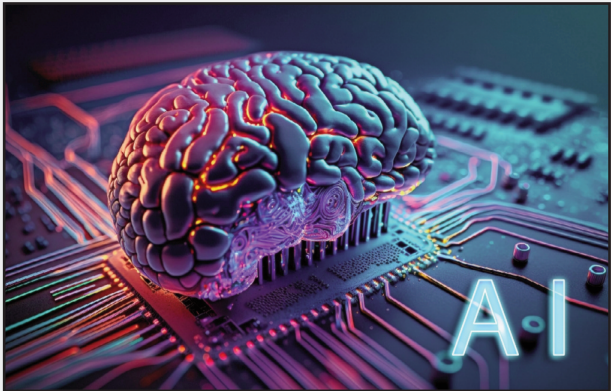
دانش

تهدیدها و فرصت‌های گسترش هوش مصنوعی

دبیر کارگروه هوشمندسازی معاونت علمی ریاست جمهوری گفت: تهدیدات کوتاه مدت و بلند مدت از جمله معایب هوش مصنوعی است.

فانی گفت: یکی از موضوعات مهم در بحث گسترش استفاده از هوش مصنوعی از دست دادن اشتغال است. هوش مصنوعی علاوه بر فرصت‌ها تهدیدهای زیادی نیز دارد.

او بیان کرد: درباره تهدیدهای کوتاه مدت هوش مصنوعی می‌توان به نقض حریم

روش نوین برای نوشتن روی آب ابداع شد

عنوان ابزار نوشتن استفاده کردیم.

به طور دقیق تر دانه میکرو در آب هیچ تأثیر گردشی نخواهد داشت و در نتیجه نقوش کشیده شده در جای خود باقی می‌مانند. این دانه با تبادل یون های مثبت باقیمانده در آب با پروتون کار می‌کند. چنین تبدالی سبب می‌شود مقدار pH آب تغییر کند. هنگامیکه دانه روی سطح آب حرکت می‌کند، ردیابی جزئی از کاهش pH در مایع از خود به جا می‌گذارد. این روند ذرات جوهر را جذب می‌کند و آنها در مسیر حرکت دانه جمع می‌شوند. در نتیجه یک خط باریک به ضخامت چندصدم میکرون ایجاد می‌شود که منطقه ای با پایین ترین سطح pH را نشان می‌دهد.

طبق بیانیه این تحقیق برای نوشتن حروف در آب کافی است که ظرف حاوی آب را طوری تکان داد که دانه مذکور یک مسیر خاص را طی کند یا ویژگی‌های کاراکتر مورد نیاز را مشخص کرد.محققان تأکید دارند این دستاورد در مراحل اولیه و در مقیاس بسیار کوچک انجام شده است.

آلمان طی آزمایش نوعی روش مبتنی بر «مه‌ره تبادل یونی رزین» را نمایش دادند که خطوط و نقوشی در جوهر حاوی ذرات آب می‌کشد.

توماس پالبرگ در دانشگاه مذکور در بیانیه‌ای می‌نویسد: ما جوهر را به طور مستقیم در آب ریختیم و از یک میکرودانه ساخته شده از ماده تبادل یونی با قطر ۲۰ تا ۵۰ میکرون به

محققان روشی ابداع کرده اند تا با کمک یک دانه ریز به قطر ۲۰ تا ۵۰ میکرون بتوان روی آبی حاوی جوهر نوشت.

به گزارش مهر به نقل از اینترستینگ انجیرینگ، نوشتن عملی فرهنگی است که به زمان نیاز دارد و ریشه آن به دوران باستان و زمانی باز می‌گردد که اجداد انسان علائم و سمبل ها روی تخته سنگ ها رسم کردند. در نتیجه از دیرباز نوشتن روی هر شی جامدی، معمول شده است.

اما اگر فرد سعی کند روی آب یا مواد مایع دیگر بنویسد، متوجه می‌شود این کار سختی است. اکنون یک تحقیق جدید این روند را

احتمالا تغییر می‌دهد.

هرگونه نوشتن، خواه خط میخی خواه القبای مدرن، نیازمند استفاده از یک واسطه جامد مانند گل یا کاغذ است تا جوهر را به سطح بچسباند. اما ذرات مایع به طور مداوم در حال حرکت هستند و در نتیجه جوهر به سرعت پراکنده می‌شود.

گروهی از محققان دانشگاه یوهانس گوتنبرگ در مینز

فسیل ۵۲۰ میلیون ساله معمای تکامل بندپایان را حل کرد

اضافه می‌کند، حیواناتی که بدن آنها به بخش‌هایی مشابه با بدن‌هایی که امروزه در خرچنگ‌ها، حشرات و عتکبوت‌ها یافت می‌شود، تقسیم می‌شود.

پروفسور یو لیو از آزمایشگاه دیرین‌زیست‌شناسی دانشگاه یونان چین می‌گوید: من و رابرت در حال بررسی داده‌ها به عنوان بخشی از پایان نامه دکتری‌او بودیم، به این امید که تفسیر قبلی ساختارهای سر در این جنس، یعنی کیلینشیا را اصلاح و تصحیح کنیم و به طور شگفت‌انگیزی متوجه شدیم که سر آن مانند حشرات از شش بخش تشکیل شده است.

یک گونه محبوب بندپایان از لحاظ سوابق فسیلی محبوب هستند، اما بیشتر آنها فقط اسکلت سخت برای شناسایی دارند. از سوی دیگر، کیلینشیا تقریباً کامل یافت شده و به دانشمندان اجازه داده است تا به طور موثر، این گونه را تصویر کنند.

دکتر گرگ اچکامب از موزه تاریخ طبیعی لندن گفت: بیشتر نظریه‌های ما در مورد چگونگی تکامل سر بندپایان مبتنی بر این گونه‌های اولیه بود که بخش‌های کمتری نسبت به گونه‌های زنده داشتند. کشف دو جفت پا که قبلاً کشف نشده بود در کیلینشیا نشان می‌دهد که بندپایان زنده سر شش قسمتی را از اجداد خود از حداقل ۵۱۸ میلیون سال پیش به ارث برده‌اند.

این فسیل‌ها در سایت زیست‌شناسی کامبرین چنگ‌جیانگ در استان یونان چین پیدا شده‌اند. این منطقه مسئول تولید بیش از ۲۵۰ گونه از موجودات فسیلی فوق‌العاده حفاظت شده بوده است.پروفسور مارک ویلیامز، سرپرست این مطالعه از دانشگاه لستر می‌گوید: کیلینشیا و موجودات واقع در چنگ‌جیانگ برای بهبود درک ما از تکامل اولیه بندپایان مفید هستند. من دوست دارم فکر کنم که اکتشافات مشابه توسط رابرت ادامه خواهد یافت.

قدمت این فسیل جانور دریایی به نیم میلیارد سال قبل می‌رسد و گواهی واقعی برای زمانی است که اکوسیستم‌های پیچیده در اقیانوس‌های جهان در حال رشد بودند.

این فسیل جدید به اطلاعات در حال رشد از تاریخ بندپایان

یافته‌های نادر از یک فسیل حیوانی ۵۲۰ میلیون ساله می‌تواند به دانشمندان در درک بهتر از بندپایان و پرکردن شکاف‌های تکامل موجودات زمین کمک کند.

به گزارش ایسنا و به نقل از آی‌ای، گروهی از پژوهشگران دانشگاه لستر انگلیس و آزمایشگاه دیرین‌زیست‌شناسی و مؤسسه دیرینه‌شناسی دانشگاه یونان چین به همراه پژوهشگران موزه فسیل چنگ‌جیانگ و موزه تاریخ طبیعی لندن، فسیل جانوری ۵۲۰ میلیون ساله به نام کیلینشیا را کشف کردند که در شرایطی بکر حفظ شده بود.

به این ترتیب، آنها با موفقیت موفق به بازسازی آن شدند و اکنون امیدوارند که بتوانند به پر کردن شکاف‌ها در درک تکامل گونه‌هایی از حیوانات باستانی معروف به بندپایان کمک کند. بندپایان شاخه‌ای بزرگ و دارای بیشترین تعداد گونه از جانوران بی‌مهره و پریاخته هستند. شاخه بندپایان دربرگیرنده جانورانی چون حشرات، عنکبوتیان، هزارپایان و سخت‌پوستان است.

بندپایان کالبد بیرونی سخت و بندبند دارند، جفره عمومی بدن آنها کوچک‌است و گرده‌چه(تفریديوم، اندامی نظیر کلیه در بی‌مهرگان) و مژه ندارند. بدن بندپایان دارای پوستک سخت‌شده و اسکلت بیرونی بندبند است. ضمایم مفصلی در هر قطعه بدن آنها هفت است و کارکرد حرکتی دارد. این جانوران دارای یک جفت شاخک و حداقل یک جفت چشم مرکب جانبی با واحدهای گیرنده نوری مستقل هستند.

داشتن اندام پندبند مفصل‌دار و لایه‌های سخت پوستی به نام پوستک از ویژگی‌های بندپایان است. پوستک‌های آنان عمدتاً از کیتین آلفا ساخته شده است. پوستک سخت‌پوستان دارای کلسیم کربنات نیز هست. این پوستک‌های سخت، رشد بندپایان را با موانعی روبه‌رو می‌کند که آنها این مانع را از طریق پوست‌اندازی حل می‌کنند.

طرح بدن بندپایان به صورت قطعات تکرارشونده است که به برخی از قطعه‌ها اندام ثانویه‌ای ضمیمه شده است. انعطاف و کارآمدی بندپایان باعث شده تا این شاخه پرگونه‌ترین شاخه جانوری در بیشتر محیط‌های زیستی باشد. بیش از یک میلیون از گونه‌های بندپایان تاکنون توصیف شده‌اند که بیانگر این است

هوش مصنوعی ۳ خلبان قهرمان را شکست داد!

خلبان انسان بود اما سوئیفت شکست‌ناپذیر نبود. این الگوریتم در ۴۰ درصد از مسابقات خود در برابر انسان‌ها شکست خورد و چندین بار سقوط کرد. به نظر می‌رسد که پهپاد نسبت به تغییرات محیطی مانند نور حساس است.

قهرمانان جهان، احساسات متفاوتی را نسبت به این مسابقات داشتند. بیتمانا گفت: این سرآغاز چیزی است که می‌تواند کل جهان را تغییر دهد. از سوی دیگر، من یک مسابقه‌دهنده هستم و نمی‌خواهم هیچ چیزی سریع‌تر از من باشد. مسابقه دادن با یک ماشین، احساس متفاوتی دارد زیرا می‌دانید که ماشین خسته نمی‌شود.

یک پیشرفت کلیدی این است که سوئیفت می‌تواند با چالش‌های دنیای واقعی مانند آشنفتگی آیرودینامیکی، تاری دوربین و تغییرات روشنایی کناربیاید. این مشکلات می‌توانند سیستم‌هایی را که سعی دارند یک مسیر از پیش محاسبه‌شده را دنبال کنند، سردرگم سازند. کافمن گفت که همین رویکرد می‌تواند به پهپادها برای جستجوی افراد در ساختمان‌های در حال سوختن یا بازرسی کردن از سازه‌های بزرگ مانند کشتی‌ها کمک کند.

ارتش علاقه شدیدی به پهپادهای مجهز به هوش مصنوعی دارداما متقاعد نشده است که این فناوری پیامدهای مهمی را برای جنگ داشته باشد. دکتر «لیوت وینتر»مدرس

خصوصی، عدم شفافیت ادراک، ایجاد شکاف طبقاتی (با بر هم زدن اشتغال) و مباحث اخلاقی و تقلب اشاره کرد.

وی اظهار کرد: پیش‌بینی ناپذیری و تبعیض بهره‌برداری از هوش مصنوعی از جمله تهدیدات بلند مدت هوش مصنوعی است.

فانی با اشاره به حسن‌نامنی نسبت به فناوری گفت: کشور ما در مرحله‌ای است که فرصت‌های هوش مصنوعی به عنوان فناوری پیشران بیشتر از معایب آن است؛ در موضوعات چالش‌های آب و پیری جمعیت هوش مصنوعی می‌تواند کمک‌های شایانی کند. اما در مباحث حذف مشاغل و بر هم زدن امنیت شغلی هوش مصنوعی یکی از تهدیدات است که با انجام تمهیدات درست توسط دولت می‌توان آن را کنترل کرد.

هدبندی که آلزایمر را در خواب

شناسایی می‌کند

محققان یک هدبند ساده و سبک ابداع کرده‌اند که به تشخیص زودهنگام بیماری آلزایمر کمک می‌کند. به گزارش مهر به نقل از اینترستینگ انجیرینگ دستگاه نوآورانه‌ای با همکاری محققان دانشگاه کلردلو و واشنگتن ابداع شده است که فعالیت مغزی فرد را هنگام خواب رصد و هر گونه نشانه از بیماری آلزایمر را قبل از تأثیرگذاری آن بر عملکرد و حافظه فرد شناسایی می‌کند.

هنگامیکه فرد خواب‌است، دستگاه به طور مداوم امواج مغزی او را رصد و هرگونه اختلالی که نشان دهنده آغاز آلزایمر باشد را ردیابی میکند. به طور دقیق تر این دستگاه الگوی امواج مغزی کاربر را با استفاده از EEG رصد می‌کند.

برایس مک کانل استادیار نورولوژی در دانشگاه کلورادو و مولف ارشد پژوهش در این باره می‌گوید: این نشانگر زیستی دیجیتال به طور کلی هر هدبند EEG ساده را به یک ردیاب سلامت مغز تبدیل می‌کند.

تحقیقات علمی پیشین به رابطه میان پی خوابی و آلزایمر اشاره کرده‌اند.اما هنوز مشخص نیست کیفیت نامناسب خواب چگونه روی تحول آلزایمر یا حتی خواب‌تأثیر می‌گذارد.

محققان کارآمدی هدبند در رصد سلامت مغز را در یک تحقیق با حضور ۲۰۵ شرکت‌کننده سالمند سنجیدند. محققان تغییراتی در الگوهای عصبی طی خواب رصد کردند که به تجمع پروتئینهای آمیلوئید و تاو منجر میشود. این پروتئین‌ها نشانگرهای زیستی در مغز بیماران مبتلا به آلزایمر هستند.هرچند هیچ درمانی برای آلزایمر وجود ندارد، اما به ردیابی زودهنگام آن برای بهبود مدیریت بیماری منجر می‌شود. همین روند احتمالاً پیشرفت بیماری را کند و کیفیت زندگی بیمار را ارتقا می‌دهد.

ایمپلنت توزیع دارویی

که سیستم ایمنی بدن را دور

می‌زند

یک ایمپلنت تحویل دارو از ایجاد جای زخم جلوگیری می‌کند.

به گزارش ایسنا و به نقل از نیواطلس، در حالی که ما در مورد تعدادی از ایمپلنت‌های پزشکی توزیع‌کننده دارو شنیده‌ایم، اکثر آنها اشکال مشابهی دارند و آن ایجاد جای روی محل قرارگیری آن‌ها است.

یک ایمپلنت آزمایشی جدید با تغییر شکل هنگام شروع شکل‌گیری بافت، از این مشکل جلوگیری می‌کند. به طور معمول، سیستم ایمنی یک ایمپلنت الکترونیکی را به عنوان یک جسم خارجی در نظر می‌گیرد و با محصور کردن آن در بافت زخم به منظور جداسازی آن، واکنش نشان می‌دهد. متأسفانه، چنین بافتی درگاه‌هایی را به دستگاه برای تحویل دارو استفاده می‌کند. مسدود کرده و در نهایت آن را بی‌فایده می‌کند.گروهی از دانشمندان از دانشگاه گالوی (اسکانلند) و موسسه فناوری ماساچوست تصمیم گرفتند تا یک نمونه‌ی اولیه ایمپلنت تحویل دارو به نام مخزن نرم دینامیکی فیبروسنسینگ توسعه دهند.این دستگاه با بدنه‌ی نرم خود دارای یک غشای خارجی متخلخل رسانا است که سیگنال الکتریکی به طور مداوم از آن عبور می‌کند. هنگامی که متافذ آن غشاه شروع به مسدود شدن توسط سلول‌های بافت زخم می‌کنند، سیگنال مختل می‌شود.الکترونیک یکپارچه افزایش امپدانس الکتریکی را تشخیص می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان می‌دهد. این تغییر شکل به طور موقت تشکیل بافت زخم را متوقف می‌کند. هنگامی که بافت دوباره شروع به تشکیل می‌کند، ایمپلنت به سادگی دوباره شکل خود را تغییر می‌دهد.علاوه بر این، با توجه به این واقعیت که مقداری از بافت زخم همچنان روی ایمپلنت جمع می‌شود تا حدی که می‌دهد و با یاد کردن یا خالی کردن ایمپلنت به آن واکنش نشان